

Dokument z posiedzenia

1.7.2015

B8-0661/2015

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia Komisji

zgodnie z art. 37 ust. 3 Regulaminu i z porozumieniem ramowym w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską

w sprawie programu prac Komisji na rok 2016
(2015/2729(RSP))

Vicky Ford
w imieniu grupy ECR

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie programu prac Komisji na rok 2016 (2015/2729(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenie z dnia 16 grudnia 2014 r. złożone przez przewodniczącego i pierwszego wiceprzewodniczącego Komisji w sprawie programu prac Komisji na 2015 r.,
 - uwzględniając art. 37 ust. 3 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że państwa członkowskie Unii Europejskiej stoją w obliczu głębokiego kryzysu konkurencyjności w ramach stanowiącej coraz większe wyzwanie gospodarki światowej; mając na uwadze, że tylko konkurencyjne gospodarki będą w stanie tworzyć miejsca pracy, podnosić standardy życia obywateli i generować dobrobyt finansujący przyszłe inwestycje i zapewniający usługi publiczne; mając na uwadze, że większy nacisk na promowanie wolnej i uczciwej konkurencji jest konieczny do realizacji ambitnych celów dotyczących pracy, wzrostu, inwestycji i globalnej konkurencyjności gospodarki europejskiej;
- B. mając na uwadze, że inne regiony świata rozwijają się szybciej i mają coraz wyższy poziom produktywności i innowacyjności;
- C. mając na uwadze, że kryzys zadłużeniowy w strefie euro mocno nadwyrężył gospodarkę europejską i znacząco utrudnia życie milionów ludzi;
- D. mając na uwadze, że Europa musi być wierna gospodarce gwarantującej zrównoważony wzrost, tak aby pozostawić przyszłemu pokoleniu miejsca pracy, a nie długi do spłacenia;
- E. mając na uwadze, że priorytetem politycznym powinny odpowiadać dostępne zasoby finansowe;
- F. mając na uwadze, że polityka i działania UE muszą dążyć do wspierania i ułatwiania działań państw członkowskich w celu sprostania kryzysowi konkurencyjności poprzez poszanowanie podstawowych zasad pomocniczości i proporcjonalności;
- G. mając na uwadze, że obywatele Unii Europejskiej najwyraźniej potrzebują „delikatnej Unii”, która ułatwia współpracę pomiędzy państwami członkowskimi w dziedzinach, w których może wnieść wartość dodaną, ale w przeciwnym wypadku powstrzymuje się od podejmowania działań, które należy pozostawić państwom członkowskim, władzom regionalnym i lokalnym, rodzinom i pojedynczym obywatelom;
1. z zadowoleniem przyjmuje początkowe wysiłki Komisji, aby priorytetowo traktować środki zachęcające do tworzenia miejsc pracy, wzrostu i inwestycji; wzywa Komisję, aby nadal skupiała się na tych celach i wykazała ambitne podejście do programu reform w swoim programie prac na 2016 r.; odnosi się pozytywnie do głównych założeń pakietu Komisji w sprawie lepszych uregulowań prawnych, który obejmuje środki na

rzecz zmniejszenia biurokracji, promowania konkurencyjności i zaspokajania potrzeb małych przedsiębiorstw; podkreśla znaczenie stworzenia warunków, w których przedsiębiorcy i przedsiębiorstwa będą w stanie tworzyć nowe miejsca pracy, utrzymywać miejsca pracy w Europie i przenosić miejsca pracy z zagranicy; podkreśla znaczenie stworzenia klimatu, w którym mogą dobrze prosperować innowacje i inwestycje w sektorze prywatnym; uważa, że decydenci muszą dopilnować, aby prawodawstwo wspierało innowacje poprzez ocenę wpływu prawodawstwa dotyczącego zarządzania ryzykiem na innowacje;

2. podkreśla, że ciężar administracyjny ponoszony przez obywateli i przedsiębiorstwa da się zmniejszyć tylko wówczas, gdy zostanie zmniejszona liczba wniosków ustawodawczych, a w zamian prace skupią się na głównych priorytetach; wzywa Komisję do kontynuowania tego podejścia w 2016 r. i do zminimalizowania liczby wniosków ustawodawczych; wzywa Komisję do podjęcia w 2016 r. dalszych kroków na rzecz ograniczenia kosztu obciążeń biurokratycznych – w perspektywie zmniejszenia obciążeń o 50% do 2030 r. – oraz do określenia celu w zakresie zmniejszenia kosztów przestrzegania przepisów; wzywa do sporządzenia niezależnych ocen w celu pomiaru obciążeń administracyjnych i powiązanych kosztów nowych wniosków;
3. jest głęboko przekonany, że należy skupić wysiłki na niewielu kluczowych priorytetach, oraz wzywa Komisję, aby nie podejmowała inicjatyw, które nie mają zasadniczego charakteru; podkreśla znaczenie skupienia uwagi na obszarach, które zapewniają istotną europejską wartość dodaną zgodnie z zasadami pomocniczości i proporcjonalności; wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi w celu określenia sposobów zapewnienia skuteczniejszego wdrażania tych zasad; wzywa Komisję, aby wyraźnie zobowiązała się do przeprowadzenia dogłębnej oceny opinii parlamentów państw członkowskich, a w stosownych przypadkach parlamentów regionalnych, ilekroć zgłaszane są obawy; w tym kontekście popiera starania Komisji o zaangażowanie parlamentów państw członkowskich – a w stosownych przypadkach parlamentów regionalnych – na wcześniejszym etapie procesu legislacyjnego, a także o usprawnienie procedury „czerwonej kartki” w celu zapewnienia pełnego poszanowania zasady pomocniczości;
4. podkreśla znaczenie obowiązkowego testu MŚP dla wszystkich przyszłych wniosków ustawodawczych, tak aby zapewnić, że sektor ten – o kluczowym znaczeniu dla przyszłego rozwoju i prosperowania gospodarek Europy – będzie wspierany, nie zaś obciążany; zwraca się o możliwie największe zwolnienie mikroprzedsiębiorstw ze wszystkich uciążliwych przepisów, szczególnie po to, aby można było wspierać nowe firmy i nowych przedsiębiorców;
5. apeluje o obowiązkowy test konkurencyjności dla wszystkich przyszłych wniosków ustawodawczych, tak aby zapewnić, że główny cel polegający na zagwarantowaniu konkurencyjności europejskich gospodarek na rynkach światowych będzie kluczowym kryterium przy ocenie wszystkich proponowanych inicjatyw;
6. ponownie wskazuje na znaczenie szerszego wykorzystania ocen wpływu, których należy dokonywać podczas całego cyklu politycznego i które winny stanowić ewoluujące dokumenty, aktualizowane wraz z wprowadzaniem znaczących zmian w ramach procesu ustawodawczego; podkreśla, że dogłębne oceny skutków powinny

zawierać pełną ocenę zgodności z zasadą pomocniczości, ponieważ ma to zasadnicze znaczenie dla zwiększenia zaufania obywateli, którzy często postrzegają zasadę pomocniczości jako kluczowy aspekt procesu demokratycznego; zwraca się o dalsze kroki w celu zapewnienia skutecznej niezależnej kontroli nad ocenami skutków, a w szczególności zwraca się o oddzielenie Rady ds. Kontroli Regulacyjnej od Komisji, jeżeli organ ten ma być rzeczywiście niezależny, tak aby realizować cel zapewnienia niezależności ocen skutków i poprawy jakości ustawodawstwa UE;

7. apeluje o regularną ocenę, przeglądy i dostosowywanie istniejących strategii, ilekroć jest to konieczne do zapewnienia, aby odpowiadały na potrzeby przyszłości i szybko zmieniającego się środowiska technologicznego i gospodarczego;
8. zdecydowanie popiera środki na rzecz walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania; podkreśla potrzebę skuteczniejszego korzystania z pieniędzy podatników, przy pełnym zaangażowaniu państw członkowskich w rozwiązywanie problemów dotyczących niewłaściwego zarządzania i nadużyć; podkreśla znaczenie systematycznych, regularnych i niezależnych ocen, aby zagwarantować, że wszystkie wydatki służą realizacji pożądaných celów w opłacalny sposób; wzywa Komisję do opublikowania w 2016 r. zielonej księgi na temat ewentualnego wprowadzenia w Unii Europejskiej rozwiązań na wzór brytyjskiego Urzędu Odpowiedzialności Budżetowej (ang. Office for Budgetary Responsibility), francuskiej Wysokiej Rady Finansów Publicznych (fr. Haut Conseil des finances publiques) czy amerykańskiego Biura Kontroli Rządu (ang. U.S. Government Accountability Office), w uzupełnieniu prac wykonywanych już przez Trybunał Obrachunkowy; ubolewa nad faktem, że nowa Komisja nie ma pełnoetatowego komisarza ds. kontroli budżetowej, do czego wielokrotnie wzywał Parlament Europejski, i zwraca się o przegląd tej sytuacji w 2016 r.;
9. podkreśla, że osiągnięcie nowych porozumień handlowych ma zasadnicze znaczenie dla opracowania otwartych na zewnątrz, konkurencyjnych europejskich ram gospodarczych, mogących przynieść namacalne korzyści i niższe ceny dla konsumentów oraz wygenerować nowe miejsca pracy; jest zdania, że szybkie postępy w opracowaniu ambitnej, zrównoważonej i kompleksowej umowy TTIP, która będzie zgodna z normami socjalnymi, środowiskowymi i konsumenckimi, stanowią warunek dla stworzenia nowych możliwości wzrostu; wzywa do poczynienia dalszych postępów w innych negocjacjach handlowych w 2016 r.;

CZĘŚĆ 2: SZCZEGÓŁOWE WNIOSKI DOTYCZĄCE PROGRAMU PRAC

„Pobudzenie na nowo zatrudnienia, wzrostu i inwestycji”

10. podkreśla zasadniczą rolę, jaką w tworzeniu równych warunków działania, które sprzyjają innowacyjności, wydajności, tworzeniu miejsc pracy i inwestycjom, ma stosowanie polityki konkurencyjności przez wszystkie podmioty na całym jednolitym rynku oraz we wszystkich modelach biznesowych, w tym w MSP, z pełnym poszanowaniem różnic krajowych; zwraca się do Komisji, aby ściśle egzekwowała przepisy w zakresie przeciwdziałania praktykom monopolistycznym, pomocy państwa i kontroli połączeń przedsiębiorstw z myślą o osiągnięciu dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego;

11. przypomina, że działania pozalegisłacyjne, w tym wspieranie rynkowych rozwiązań oraz skuteczne egzekwowanie przepisów w dziedzinie konkurencji i wspólnego rynku, mogą stanowić najlepsze rozwiązanie w wielu dziedzinach;
12. kładzie nacisk na zasady pomocniczości i proporcjonalności; wzywa Komisję, aby zapewniła rygorystyczną interpretację art. 9 TFUE oraz aby unikała wykorzystywania go jako uzasadnienia dla harmonizacji prawa pracy i prawa socjalnego na szczeblu UE;
13. podkreśla potrzebę zagwarantowania, że kryteria kwalifikowalności Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych są powiązane w stosownych przypadkach z istniejącymi przepisami w zakresie TEN-T UE, instrumentu „Łącząc Europę” oraz funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;
14. przyjmuje z zadowoleniem nowy pakiet w sprawie lepszych uregulowań prawnych jako ważny krok w kierunku zmniejszenia obciążenia regulacyjnego i zachęca do większej ambicji w tym kierunku, tak aby zlikwidować przeszkody w rozwoju przedsiębiorstw i tworzeniu przez nie miejsc pracy; popiera zawarte w pakiecie Komisji w sprawie lepszych uregulowań prawnych środki na rzecz zmniejszenia biurokracji, promowania konkurencyjności – włącznie w testem konkurencyjności – i zaspokajania potrzeb małych przedsiębiorstw;
15. zwraca się jednak o oddzielenie Rady ds. Kontroli Regulacyjnej od Komisji, jeżeli organ ten ma być rzeczywiście niezależny, tak aby realizować cel zapewnienia niezależności ocen skutków i poprawy jakości ustawodawstwa UE;
16. podkreśla znaczenie realizowania dogłębnych ocen skutków w odniesieniu do aktów delegowanych i wykonawczych w celu oceny potencjalnych skutków;
17. wzywa Komisję, aby wprowadziła wymiar cyfrowy w swoich ocenach skutków i w obowiązujących przepisach UE, tak aby zagwarantować, że odgrywają one swoją rolę w erze cyfrowej, są neutralne pod względem technologicznym i przyszłościowe, a jednocześnie wspierają innowacje i MŚP;
18. wzywa Komisję, aby zobowiązała się do realizacji celu dotyczącego zmniejszenia kosztów przestrzegania przepisów;
19. uważa, że zasady lepszego stanowienia prawa powinny mieć zastosowanie do decyzji zarówno w sprawie prawa wtórnego, jak i pierwotnego; wzywa Komisję i jej agencje, w stosownych przypadkach, aby aktem delegowanym i wykonawczym towarzyszyła obowiązkowa ocena skutków, łącznie z publikacją projektu środka oraz przejrzystymi konsultacjami z zainteresowanymi stronami i podmiotami; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź Komisji dotyczącą przejrzystości konsultacji z zainteresowanymi podmiotami i zachęca ją do zapewnienia, aby były one prowadzone na wszystkich etapach procesu legislacyjnego;
20. popiera wprowadzenie panelu REFIT, który może wnieść istotny i pozytywny wkład w usprawnienie praktycznego wdrażania prawa UE oraz w monitorowanie i reagowanie na obciążenia administracyjne i regulacyjne lub niezamierzone skutki, które powstają przy stosowaniu zobowiązań podjętych na szczeblu UE;

21. podkreśla, że panel REFIT powinien być skuteczny i powodować szybkie reakcje oraz pobudzać możliwości w różnych sektorach w całej Europie; podkreśla, że Komisja powinna czynnie rozpatrywać propozycje panelu i odnosić się do nich zgodnie z zasadą „przestrzegaj lub wyjaśnij”;
22. podkreśla, że panel mógłby odgrywać rolę platformy dla przedsiębiorstw lub zbiorowości współpracujących – zarówno na szczeblu krajowym, jak i ogólnoeuropejskim – nad bezpośrednim wkładem umożliwiającym wspieranie zasad lepszego stanowienia prawa lub przyczyniających się do osiągnięcia mniejszej biurokracji w związku z uregulowaniami mającymi zastosowanie w ich sektorze;
23. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji o niekontynuowaniu konsultacji między służbami bez pozytywnej opinii Rady ds. Kontroli Regulacyjnej; zwraca jednak uwagę na znaczenie spójności oraz fakt, że ostateczny wniosek i ocena skutków muszą być spójne, a zatem odzwierciedlać wszelkie zmiany wprowadzone na etapie konsultacji między służbami; uważa w związku z tym, że jest istotne, aby pozytywna opinia Rady ds. Kontroli Regulacyjnej towarzyszyła ostatecznemu wnioskowi ustawodawczemu przedstawianemu kolegium, a nie jedynie projektom przedstawianym na wcześniejszym etapie;
24. uważa, że można by zwiększyć korzyści związane z Radą ds. Kontroli Regulacyjnej, gdyby była ona współdzielona przez trzy instytucje, wnosząc wkład nie tylko w prace przygotowawcze Komisji, ale też w opracowanie analizy oceny skutków na wszystkich etapach procesu legislacyjnego;
25. podkreśla, że istotne jest, aby Komisja była obecna na posiedzeniach komisji Parlamentu Europejskiego, przedstawiając każdy wniosek i towarzyszącą mu ocenę skutków; podkreśla, że powinno to obejmować debatę na temat oceny dokonanej przez Dział ds. Oceny Skutków Parlamentu w przypadku rozbieżności;
26. podkreśla użyteczną rolę Działu ds. Oceny Skutków Parlamentu, jeżeli chodzi o ocenę istotnych zmian do pierwotnego wniosku Komisji;
27. zauważa, że okres karencji po zakończeniu negocjacji, ale przed ostatecznym głosowaniem, można by wykorzystać dodatkowo na ukończenie oceny skutków i sprawdzenie zgodności z zasadą pomocniczości;
28. jest zaniepokojony tym, że tempo negocjacji z partnerami społecznymi nie dorównywało realizacji programu UE na rzecz lepszego stanowienia prawa; wzywa Komisję oraz partnerów społecznych do wykorzystania narzędzi z zakresu lepszego stanowienia prawa, do większego wykorzystywania ocen skutków w negocjacjach i do przekazywania wszystkich porozumień w sprawie propozycji działania ustawodawczego Radzie ds. Kontroli Regulacyjnej działającej w strukturach Komisji;
29. podkreśla znaczenie dopilnowania, aby wszelkie przyszłe inicjatywy lub zmiany proponowane przez Komisję w dziedzinie zdrowia i bezpieczeństwa opierały się na solidnych dowodach naukowych; wzywa Komisję do rozważenia długoterminowych korzyści wynikających z przyjęcia podejścia nielegislacyjnego, koncentrującego się na polepszaniu doradztwa, edukowaniu pracodawców i angażowaniu pracowników w przyczynianie się do trwałych zmian;

30. wzywa Komisję do priorytetowego potraktowania działań w dziedzinach, które określono jako pierwszą dziesiątkę najbardziej uciążliwych przepisów dla MŚP, w tym w odniesieniu do dyrektywy w sprawie czasu pracy i dyrektywy w sprawie pracy tymczasowej;
31. kładzie nacisk na publikowany przez Komisję kwartalny przegląd dotyczący zatrudnienia i sytuacji społecznej (marzec 2015 r.); wzywa Komisję do przyjęcia stosownych środków mających na celu likwidację istniejącego braku elastyczności na rynku pracy w UE, wspieranie oraz rozwijanie warunków dla bardziej elastycznych ustaleń dotyczących pracy, a także promowanie godzenia pracy z życiem rodzinnym;
32. wzywa Komisję do sporządzenia w trybie pilnym oceny skutków w odniesieniu do dyrektywy w sprawie czasu pracy;
33. zwraca uwagę na nową tendencję polegającą na tym, że przedsiębiorstwa wracają do produkcji i świadczenia usług w Europie, a także na związane z tym faktem możliwości w zakresie tworzenia nowych miejsc pracy; apeluje do Komisji o rozważenie, w jaki sposób UE może pomóc przedsiębiorstwom wykorzystać szanse, jakie niesie ze sobą repatriacja miejsc pracy;
34. zwraca się do Komisji o zintensyfikowanie wysiłków na rzecz wycofania wniosków ustawodawczych, które nie znalazły poparcia w Radzie, i w tym kontekście uważa, że należy wycofać dyrektywę w sprawie urlopu macierzyńskiego, jednocześnie uznając prawo państw członkowskich do przyjmowania przepisów wychodzących poza minimalne wymogi ustawodawstwa UE; ubolewa, że we wniosku dotyczącym dyrektywy w sprawie zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy pracowników w ciąży oraz pracowników, które niedawno rodziły lub które karmią piersią, nie skupiono się w większej mierze na aspektach dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy, a raczej skoncentrowano wyłącznie na obowiązkowym urlopie macierzyńskim;
35. z zadowoleniem przyjmuje proponowany w ramach programu REFIT test sprawności regulacyjnej dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych w erze cyfrowej oraz wzywa Komisję do dopilnowania, aby proces przeglądu był prowadzony dogłębnie, zgodnie z zasadami lepszego stanowienia prawa, umożliwiając szerokie i terminowe konsultacje publiczne, tak aby opinie konsumentów i zainteresowanych podmiotów branżowych zostały należycie rozpatrzone;

Wspólne europejskie prawo sprzedaży

36. przyjmuje z zadowoleniem zamiar wycofania przez Komisję wniosku w sprawie wspólnego europejskiego prawa sprzedaży; przyjmuje z zadowoleniem zamiar zaproponowania ukierunkowanych wspólnych przepisów dotyczących treści cyfrowych i odnotowuje propozycję wprowadzenia „opcji prawa krajowego” (ang. home option) wraz z ukierunkowaną harmonizacją jako mechanizmu ograniczania barier utrudniających handel transgraniczny, ale nalega na konieczność podejścia opartego na dowodach i konsultacjach z zainteresowanymi stronami, zwłaszcza pod względem wpływu na obecną ochronę zapewnianą konsumentom na mocy prawa krajowego, oraz na środki zaradcze w przypadku niezgodności z umową sprzedaży internetowej;

Rozporządzenie finansowe i unia rynków kapitałowych

37. podkreśla znaczenie konkurencyjnego sektora usług finansowych, który dostarcza konsumentom korzystne produkty i przejrzyste informacje; podkreśla, że zwiększy to zaufanie konsumentów do produktów usług finansowych;
38. z zadowoleniem przyjmuje plan Komisji w zakresie oceny ogólnego wpływu rozporządzenia finansowego; zachęca Komisję, aby w ramach REFIT usunęła ze zbioru przepisów zbędne lub przestarzałe przepisy;
39. z zadowoleniem przyjmuje ideę unii rynków kapitałowych, jednocześnie oczekując szybkiego i spójnego zakończenia konsultacji; podkreśla potrzebę przeprowadzenia łącznej oceny skutków przepisów gospodarczych w celu określenia niespójności natury legislacyjnej, które mogłyby stanowić przeszkodę na drodze ku unii rynków kapitałowych, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP i spółek o średniej kapitalizacji; apeluje o poddawanie wszelkich wniosków dotyczących dodatkowych przepisów dogłębnej ocenie skutków oraz analizie kosztów i korzyści, tak aby zapewnić przedstawianie wniosków tylko wówczas, gdy zamierzonych skutków nie można osiągnąć przy pomocy środków pozalegisacyjnych;
40. apeluje, aby skupiać się nadal na konsolidacji budżetowej sprzyjającej wzrostowi; uważa, że pobudzania inwestycji nie należy postrzegać jako alternatywy dla koniecznych reform strukturalnych;
41. wzywa Komisję do uznania, że różnorodność modeli działalności i rynków finansowych wśród państw członkowskich może stanowić siłę wartą ochrony w interesie całej Europy; uważa, że wszelkie regulacje finansowe muszą przestrzegać zasad pomocniczości i proporcjonalności;
42. oczekuje wniosku dotyczącego naprawy i restrukturyzacji krytycznej infrastruktury rynkowej, aby zapewnić odpowiednią ochronę aktywów inwestorów w tych jednostkach; zauważa, że światowe zobowiązania zamieniające instrumenty pochodne stanowiące dotąd przedmiot transakcji dwustronnej w produkty stanowiące element wielostronnej infrastruktury rynkowej oznaczają większe obciążenie dla zaangażowanych instytucji; zgadza się zatem, że instytucje finansowe o znaczeniu systemowym muszą, dla dobra całego systemu, wykazać się właściwym zarządzaniem ogólnym i umiejętnym zarządzaniem ryzykiem;
43. uważa, że w celu uproszczenia transgranicznego przepływu inwestycji należy zwrócić szczególną uwagę na mikroprzedsiębiorstwa i małe przedsiębiorstwa, w szczególności w odniesieniu do znoszenia przeszkód administracyjnych;

Walka z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania

44. przyjmuje z zadowoleniem prace Komisji i państw członkowskich na rzecz aktywnego promowania walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania, agresywnym planowaniem podatkowym i korzystaniem z rajów podatkowych, przy wykorzystaniu doświadczenia OECD w promowaniu dobrego administrowania w dziedzinie opodatkowania na wszystkich odnośnych forach międzynarodowych;
45. uważa, że polityka podatkowa należy do kompetencji państw członkowskich, a zatem przyjmuje z zadowoleniem uznanie przez Komisję faktu, że państwa członkowskie

odpowiadają za swoje systemy podatkowe; podkreśla, że wszelkie przyszłe wnioski muszą podlegać ocenie w świetle zgodności z działaniami podejmowanymi na poziomie globalnym w dziedzinie opodatkowania;

46. zauważa, że pożądana jest wymiana istotnych informacji między organami podatkowymi, oraz zachęca państwa członkowskie do zaangażowania się w taką wymianę w celu osiągnięcia niezbędnej przejrzystości i równych reguł gry;
47. uważa, że efektywniejsze wykorzystanie istniejących struktur UE do lepszej walki z oszustwami w zakresie podatku VAT, na przykład poprzez zwiększenie liczby podmiotów mających dostęp do informacji dotyczących VAT wymienianych między Eurofisc i Europolem, może przyczynić się do poprawy skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania;

Badania naukowe i polityka kosmiczna

48. zwraca uwagę na stałe wdrażanie programu „Horyzont 2020”, zwłaszcza na wysiłki na rzecz większego skupienia się na przełożeniu światowej klasy badań naukowych na produkty i usługi, które mogą przyczynić się do ożywienia konkurencyjności europejskich gospodarek;
49. uznaje, że programy Galileo i Copernicus stanowią programy przewodnie dotyczące przestrzeni kosmicznej o europejskiej wartości dodanej; wzywa Komisję do efektywnego wykorzystania środków finansowych przydzielonych w ramach WRF, aby zapewnić udane ukończenie infrastruktury tych programów oraz upowszechnienie wśród użytkowników i na rynku;
50. wyraża zaniepokojenie w związku z dyrektywą w sprawie rozpowszechniania w celach komercyjnych danych satelitarnych pochodzących z obserwacji Ziemi – z powodu jej niewystarczającego uzasadnienia i ryzyka, że spowoduje ona obciążenie dla europejskiego rynku wysokorozdzielczych danych satelitarnych; wzywa Komisję, aby ponownie rozważyła, czy proponowana dyrektywa powinna zostać wycofana;

Infrastruktura transportowa

51. podkreśla potrzebę kontynuowania programu transeuropejskich sieci transportowej (TEN-T) i korytarzy sieci bazowej w trybie priorytetowym, tak aby połączyć sieci transportowe wszystkich regionów UE i rozwiązać takie problemy jak brak odpowiedniej infrastruktury, dostępność i niska interoperacyjność pomiędzy wschodnią i zachodnią częścią UE; podkreśla znaczenie pełnego wdrożenia programu działań NAIADES II, ze szczególnym uwzględnieniem poprawy infrastruktury, innowacji i liberalizacji rynku, ponieważ istotny jest dalszy rozwój śródlądowych dróg wodnych oraz żegluga śródlądowej w Europie;
52. oczekuje wyjaśnień w sprawie wniosków należących do pakietu lotniczego i podkreśla, że przepisy te powinny być adekwatne do celów, aby przynieść korzyść sektorowi lotnictwa, umożliwiając tworzenie miejsc pracy, łagodzenie skutków środowiskowych i zmniejszenie zużycia paliwa oraz spadek cen biletów, a tym samym – konkurowanie przez branżę lotniczą UE na równych zasadach; podkreśla istotne znaczenie szybszego wdrażania jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (w tym dalszego rozwoju

systemu SESAR i utworzenia funkcjonalnych bloków przestrzeni powietrznej – FAB);

53. odnotowuje zamiar wycofania przez Komisję wniosku w sprawie obsługi naziemnej i podkreśla, że sprawą monopoli, które nadal istnieją w niektórych dużych portach lotniczych UE, należy zająć się przy należytych uwzględnieniu tych państw członkowskich, w których już zliberalizowano usługi obsługi naziemnej; apeluje o pewien poziom liberalizacji i konkurencji poprzez zwiększenie liczby usługodawców w dużych portach lotniczych w UE, ponieważ poprawi to skuteczność i jakość funkcjonowania portów lotniczych oraz pozwoli obniżyć ceny dla użytkowników i pasażerów; podkreśla jednak, że żaden nowy wniosek nie powinien obejmować kwestii społecznych ani ustalać minimalnych norm jakości usług obsługi naziemnej;
54. za słuszne uważa wycofanie przestarzałego już wniosku w sprawie opłat za ochronę lotnictwa; zgadzając się, że opłaty za bezpieczeństwo lotnictwa muszą być sprawiedliwe i proporcjonalne, jest sceptycznie nastawiony do przyszłości tego wniosku z uwagi na związane z nim liczne trudności, w tym zakres dyrektywy, powiązanie opłat z kosztami i finansowanie przez państwo; uważa, że wspólne zasady nakładania opłat za bezpieczeństwo na wspólnotowe porty lotnicze należy ujednoczyć z dyrektywą w sprawie opłat lotniskowych; przypomina, że polityka spójności, stanowiąca ponad jedną trzecią budżetu UE, jest obecnie największym narzędziem inwestycyjnym UE, i uznaje jej pozytywny wkład w zmniejszenie różnic między regionami w całej UE, o ile towarzyszy jej jednoczesna reforma polityczna, instytucjonalna i infrastrukturalna;

Rozwój regionalny

55. uważa, że fundusze rozwoju regionalnego w okresie objętym programem prac Komisji Europejskiej powinny pomóc państwom członkowskim w przeprowadzaniu trudnych, lecz kluczowych reform gospodarczych, niezbędnych do osiągnięcia większej konkurencyjności;
56. odnotowuje zobowiązanie Komisji do poprawy wdrażania, absorpcji i skuteczności funduszy strukturalnych oraz do jak najszybszego i najsprawniejszego wdrażania nowych przepisów regulujących fundusze strukturalne na lata 2014–2020; podkreśla znaczenie uproszczenia dla ułatwienia dostępu do funduszy oraz eliminowania nieprawidłowości i nadużyć finansowych;
57. podkreśla, że wykonywanie nowego uprawnienia Komisji Europejskiej do żądania zmiany programowania lub zawieszenia funduszy strukturalnych może wywołać negatywne skutki finansowe dla organów regionalnych i lokalnych; przypomina w związku z tym, że organy właściwe dla wdrożenia unijnych programów dotyczących polityki spójności nie odpowiadają za deficyty krajowe i nie powinny z tego powodu podlegać sankcjom;
58. popiera wdrożenie odpowiednio ukierunkowanych strategii makroregionalnych jako instrumentu zatwierdzonego przez Radę Europejską, żeby inteligentniej wykorzystywać istniejące zasoby finansowe oraz poprawić skuteczność europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (EFSD); zauważa, że strategie makroregionalne mogą przyczynić się do rozwiązania problemów wspólnych dla określonych obszarów geograficznych, bez potrzeby tworzenia nowych instytucji na dużą skalę;

59. zachęca Komisję, by nadal wspierała starania państw członkowskich na rzecz przeciwdziałania podziałom cyfrowym i zapewnienia dostępu do szybkiego Internetu szerokopasmowego na obszarach miejskich i wiejskich, przyczyniając się do stworzenia bardziej przyjaznego środowiska dla przedsiębiorczości, MSP, tworzenia miejsc pracy oraz zdalnego dostępu do podstawowych usług – m.in. edukacji i szkoleń – w dziedzinach, w których infrastruktura transportu publicznego jest ograniczona;

Połączony jednolity rynek cyfrowy

60. odnotowuje przedstawioną niedawno strategię jednolitego rynku cyfrowego w Europie oraz towarzyszący jej harmonogram inicjatyw; popiera wyznaczenie priorytetów dla jednolitego rynku cyfrowego, żeby stworzyć dzięki działalności cyfrowej możliwości tworzenia miejsc pracy, zakładania działalności gospodarczej i wzrostu innowacji, oraz uznaje znaczenie cyfrowej transformacji przemysłu unijnego dla tworzenia miejsc pracy, zwiększania produkcji i konkurencyjności, a przez to wywoływania wzrostu;
61. przypomina, że w ostatnich latach nowe wnioski ustawodawcze często utykały w martwym punkcie; zaleca, by przed przedstawieniem nowych wniosków ustawodawczych Komisja badała sprawdzone wzorce postępowania na szczeblu państw członkowskich, była otwarta na środki branżowe, skupiła się na wdrożeniu obowiązujących przepisów, modernizowała w razie potrzeby obowiązujące prawo krajowe i europejskie poprzez usuwanie wszelkich pozostałych luk w ukierunkowany sposób oraz wprowadzała nowe przepisy tylko wówczas, gdy jest to absolutnie konieczne;
62. jest zdania, że zlikwidowanie biurokracji i nieuzasadnionych lub nieproporcjonalnych barier regulacyjnych i pozaregulacyjnych musi być priorytetem strategii jednolitego rynku cyfrowego, żeby w pełni wykorzystać potencjał cyfrowej transformacji przemysłu i transgranicznego handlu elektronicznego; uważa, że można by rozważyć bardziej ukierunkowane środki, by zwiększyć zaufanie konsumentów do zakupu towarów i usług cyfrowych w całej UE;
63. docenia zaangażowanie Komisji na rzecz odblokowania potencjału gospodarki cyfrowej, poprzez skupienie się na trzech filarach, mające na celu lepszy dostęp dla konsumentów i przedsiębiorstw, lepsze środowisko dla rozwoju usług cyfrowych oraz społeczeństwa informacyjnego i e-administracja; podkreśla jednocześnie, że prawodawcy powinni dążyć do ustanowienia podstawowych ram na szczeblu UE zamiast proponować uniwersalny plan dla gospodarki UE; podkreśla międzynarodowy wymiar rynków cyfrowych i potrzebę współdziałania z globalnymi organami regulacyjnymi w odniesieniu do konkurencji i bezpieczeństwa;
64. zaleca, aby europejskie normy TIK były ustalane w koordynacji z międzynarodowymi normami i specyfikacjami technicznymi uznanymi na poziomie światowym oraz by w miarę możliwości były promowane jako standardy międzynarodowe;
65. popiera wysiłki Komisji na rzecz zakończenia prac nad rozporządzeniem UE w sprawie ochrony danych; domaga się w związku z tym, by wszelkie reformy prawa o ochronie danych były proporcjonalne i wykonalne, by zapewniały ochronę praw konsumentów i prywatności oraz umożliwiały rozwój przedsiębiorstw, gospodarki i innowacji; podkreśla potrzebę zagwarantowania, że komercyjne wykorzystywanie cyfrowych

danych handlowych będzie zgodne z zasadami ochrony danych osobowych i przemysłowych oraz prywatności;

66. popiera wolny, otwarty i przejrzysty internet, uznając potrzebę środków wspierających wymogi techniczne; oczekuje spodziewanego przeglądu ram regulacyjnych w zakresie telekomunikacji i wskazuje na potrzebę terminowego przeglądu dyrektywy w sprawie usługi powszechnej; przyznaje, że podstawą polityki konkurencji jest zapewnienie równych warunków wszystkim podmiotom oraz by nie dochodziło do nadużywania pozycji dominującej ze szkodą dla konsumentów lub konkurentów; zwraca również uwagę na kompetencje państw członkowskich w odniesieniu do widma i w związku z tym wzywa Komisję do poszukiwania wydajnych środków nieregulacyjnych, które poprawią współpracę i umożliwią bardziej efektywny przydział widma w całej UE;
67. zwraca uwagę na poważne obawy dotyczące środków podatkowych w gospodarce cyfrowej, przede wszystkim podatku od wartości dodanej (VAT); z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji, aby zaproponować wprowadzenie wspólnych ogólnounijnych środków upraszczających (próg VAT) z korzyścią dla małych przedsiębiorców handlu elektronicznego;

Prawo autorskie

68. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki na rzecz rozwijania i modernizacji przepisów UE dotyczących praw własności intelektualnej, a w szczególności w dziedzinie prawa autorskiego, tak aby były dostosowane do potrzeb ery cyfrowej; podkreśla potrzebę zajęcia się negatywnymi skutkami piractwa cyfrowego dla wartości i miejsc pracy w sektorze kultury i twórczości;
69. podkreśla, że konsumenci powinni mieć dostęp do legalnie dostępnych treści na sprawiedliwych i rozsądnych warunkach w całej UE i że twórcy powinni być odpowiednio wynagradzani, jednak że obowiązkowe ogólnoeuropejskie licencje nie są odpowiednim rozwiązaniem umożliwiającym wybór konsumentów lub uprawnionych oraz że należy rozważyć także rozwiązania rynkowe; uważa, że prawo autorskie powinno zachować swoją podstawową funkcję, jaką jest umożliwienie twórcom uzyskania rekompensaty dzięki wykorzystaniu ich pracy przez innych;
70. wzywa do przyjęcia ukierunkowanego podejścia opartego na solidnych podstawach, między innymi na dogłębnej analizie prawnej i gospodarczej, w tym na dialogu zainteresowanych stron, w którym zostanie zachowana równowaga między interesami konsumentów, użytkowników, twórców i podmiotów prawa autorskiego i który zachęca do kreatywności i przedsiębiorczości, które mają istotne znaczenie dla sektora kultury i sektora twórczego oraz dla programu Komisji na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego; podkreśla potrzebę poszanowania zasady pomocniczości oraz różnorodności kulturowej; podkreśla w związku z tym, że istotnego wkładu tradycyjnych metod wspierania kultury regionalnej i europejskiej nie powinny torpedować propozycje reform lub modernizacji oraz że zmiany powinny być zgodne z prawem międzynarodowym, w którym uregulowano podstawowe założenia prawa autorskiego;
71. podkreśla, że egzekwowanie prawa autorskiego będzie miało kluczowe znaczenie dla wspierania wzrostu i że należy traktować priorytetowo naruszenia na skalę komercyjną;

uważa w związku z tym, że w walce z naruszeniami prawa autorskiego nie należy pomijać roli żadnych podmiotów, w tym dostawców internetu i dostawców usług płatniczych;

72. wzywa Komisję, aby pomogła w zapewnieniu szybkiej ratyfikacji traktatu z Marrakeszu w sprawie ułatwienia dostępu osób słabowidzących do książek; zauważa jednak, że potrzebne są dalsze działania, aby otworzyć dostęp do treści osobom niepełnosprawnym poza osobami dotkniętymi upośledzeniem wzroku;
73. zachęca do prowadzenia przeglądu koncepcji tzw. „bezpiecznej przystani”, która zwalnia obecnie podmioty świadczące usługi hostingu pasywnego z uregulowań prawa autorskiego i odpowiedzialności; zauważa, że w epoce zaawansowanego internetu może to mieć niekorzystny wpływ na podmioty praw autorskich, ograniczając ich zdolność do negocjowania licencji na platformach cyfrowych, tym samym zmniejszając przychody artystów i wpływając na trwałe rozwój i wzrost w tym sektorze;

Stabilna unia energetyczna z perspektywiczną polityką w kwestii zmiany klimatu

74. z zadowoleniem przyjmuje zamysł leżący u podstaw unii energetycznej i jest zdania, że lepsza koordynacja na szczeblu UE polityki w tej dziedzinie oferuje możliwość naprawy fragmentarycznego podejścia, które w przeszłości przyniosło szereg sprzecznych ze sobą polityk;
75. podkreśla znaczenie przystępności cen, trwałości i bezpieczeństwa dostaw energii; uważa, że polityka konkurencji ma żywotne znaczenie, jeśli chodzi o wsparcie procesu rozdziału oraz rozwiązanie kwestii obecnej fragmentacji rynku; zaznacza, że pomoc państwa w tej dziedzinie musi być uregulowana w tym samym duchu jak w każdym innym obszarze;
76. z zadowoleniem przyjmuje starania czynione w celu wprowadzenia zrównoważonych programów efektywności energetycznej i podkreśla znaczenie sprawozdania Parlamentu w sprawie wdrażania dyrektywy o efektywności energetycznej, które umożliwi lepsze rozumienie środków wprowadzonych we wszystkich państwach członkowskich i musi podkreślić, jak ważne jest zapewnienie, by wymogi dotyczące efektywności energetycznej były opłacalne dla odbiorców końcowych;
77. oczekuje na dalsze szczegóły i konkretne propozycje dotyczące „unii energetycznej” oraz uważa, że utworzenie wewnętrznego rynku energii należy uznać za jej główny filar w odniesieniu do wspierania bezpieczeństwa, dywersyfikacji i konkurencyjnych cen osiągniętych dzięki poprawie transgranicznej infrastruktury i połączeń międzysystemowych;
78. jest zdania, że mechanizmom rynkowym powinny towarzyszyć konkretne i ambitne mechanizmy solidarności, takie jak bardziej skuteczne unijne i transgraniczne zarządzanie kryzysowe, lepsze wykorzystanie LNG i systemu magazynowania gazu oraz mechanizmy potencjalnych rezerw przepustowości, w tym rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa dostaw gazu, które zostanie poddany przeglądowi pod koniec 2015 r.;
79. zachęca państwa członkowskie i Komisję do wspólnego działania w celu ustalenia,

gdzie można osiągnąć większą przejrzystość umów międzyrządowych, uznając newralgiczny charakter wcześniejszych propozycji w tym zakresie; uznaje jednak, że Komisja – w razie otrzymania zaproszenia – jest już w stanie uczestniczyć w negocjacjach na temat energii, w których uczestniczy jedno lub więcej państw członkowskich i kraje trzecie; wzywa Komisję do opracowania zarówno pozytywnego, jak i negatywnego wykazu klauzul umowy, takich jak zakaz eksportu i klauzule miejsca docelowego;

80. zachęca Komisję do dopilnowania, aby rozwój lokalnych źródeł energii stanowił centralny element unii energetycznej; przypomina jednak Komisji, że to w gestii państw członkowskich spoczywa ustalanie kształtu koszyka energetycznego, a każda przyszła polityka w zakresie dekarbonizacji i ograniczenia emisji musi uwzględniać konieczność zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego i dywersyfikacji dostaw, a nie zrównoważenie, jak miało to miejsce w przeszłości;
81. w świetle bieżących wydarzeń na Ukrainie podkreśla, że bezpieczeństwo energetyczne należy zwiększyć za pomocą szeregu środków wybranych z całej gamy możliwości, takich jak dywersyfikacja dostawców, zwiększenie efektywności energetycznej w celu zmniejszenia zużycia energii, zwiększenie wykorzystania lokalnych źródeł energii oraz znaczne inwestycje w infrastrukturę;
82. w kontekście ram strategicznych unii energetycznej zwraca uwagę na porozumienie zawarte na szczycie Rady Europejskiej w październiku 2014 r. w sprawie polityki klimatycznej i energetycznej do roku 2030 i ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje brak wiążących celów dotyczących energii odnawialnej dla każdego państwa członkowskiego, ponieważ obecne cele okazały się nieelastyczne i kosztowne oraz ograniczające inwestycje w inne niskoemisyjne technologie energetyczne takie jak wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla (CCS); nalega jednak w kontekście tych ram na konieczność utrzymania przepisów służących ochronie sektorów przemysłowych zagrożonych ucieczką emisji;
83. przyznaje, że lokalne źródła energii mogą znacząco przyczynić się do bezpieczeństwa energetycznego w UE oraz do ustanowienia gospodarki niskoemisyjnej; uważa w związku z tym, że unia energetyczna musi odzwierciedlać konieczność korzystania w UE ze wszystkich źródeł o niskiej i obniżonej emisji, jakimi dysponują państwa członkowskie, szanując ich prawo do samodzielnego decydowania o własnym koszyku energetycznym oraz wykorzystaniu zasobów krajowych, nie zależnie od tego, czy zasoby te pochodzą ze źródeł kopalnych, odnawialnych czy jądrowych;

Pogłębiony i bardziej sprawiedliwy rynek wewnętrzny oparty na wzmocnionej bazie przemysłowej

84. z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji na rzecz stworzenia warunków bardziej sprzyjających tworzeniu miejsc pracy w UE; podkreśla znaczenie reform strukturalnych niezbędnych w następujących kwestiach: niedopasowanie umiejętności, przedsiębiorczość, demografia, dostęp do rynku, dostęp do finansowania, brak elastyczności rynku pracy, koszty administracyjne i zmniejszanie obciążeń administracyjnych;
85. przypomina o znaczeniu pogłębienia jednolitego rynku dla znoszenia przeszkód w

wolnym handlu oraz wzywa do tego, aby nastawienie Komisji na „lepsze stanowienie prawa” doprowadziło do stworzenia zdrowych warunków działalności dla europejskich przedsiębiorstw, ograniczenia biurokracji, usunięcia obciążeń i ograniczeń regulacyjnych dla inwestycji oraz sprzyjania powstawaniu jak najmniejszej liczby nowych przepisów;

86. podkreśla, że konieczne są dalsze działania w celu zwiększenia inwestycji sektora prywatnego; jest zdania, że zasadnicze znaczenie ma dalsze usuwanie utrudnień w inwestowaniu w całej Unii, zwłaszcza w inwestowaniu przez małe i średnie przedsiębiorstwa;
87. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zatwierdziła wszystkie działania w ramach programu REFIT, które mają zostać realizowane w celu zmniejszenia obciążeń regulacyjnych; wzywa Komisję do wypełnienia zobowiązań określonych w jej komunikacie;
88. podkreśla znaczenie opierania wszystkich wniosków regulacyjnych i ustawodawczych na dowodach pochodzących od przedsiębiorstw oraz innych ekspertów i zainteresowanych stron; oczekuje od przewodniczącego Komisji Europejskiej wyjaśnienia sytuacji dotyczącej nowego zespołu doradców naukowych wysokiego szczebla; przypomina, że doradztwo naukowe musi być niezależne i posiadać wystarczająco ugruntowaną pozycję, by rozliczać prawodawców i urzędników za podejmowane decyzje i przedstawiane wnioski;
89. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji o utworzeniu platformy REFIT w celu prowadzenia stałego dialogu z państwami członkowskimi i zainteresowanymi podmiotami w sprawie poprawy prawodawstwa UE w kontekście programu sprawności i wydajności regulacyjnej; jest podbudowany silnym zaangażowaniem Komisji na rzecz zmniejszenia obciążeń regulacyjnych spoczywających na państwach członkowskich i małych przedsiębiorstwach, którego dowiodła, potwierdzając wycofanie 73 wniosków ustawodawczych; uważa, że w wielu obszarach polityki potrzebny jest właśnie nowy początek; przestrzega, aby nowe inicjatywy – w przypadku wniosków zastępujących wycofane wnioski – nie wprowadzały większych obciążeń na osoby i przedsiębiorstwa, których dotyczą;

Pogłębiona i bardziej sprawiedliwa unia gospodarcza i walutowa

90. zauważa, że niedawne badania gospodarki wskazują na niskie tempo wzrostu i niską inflację jako na długotrwały problem w strefie euro w porównaniu do krajów spoza strefy euro; wzywa do przeprowadzenia dogłębnej analizy sytuacji gospodarczej w strefie euro; apeluje o porównanie ożywienia gospodarczego w strefie euro z ożywieniem gospodarczym w państwach i regionach trzecich;
91. wzywa do ścisłego przestrzegania zasady „no bail-out” (zakaz przejmowania zobowiązań); przypomina EBC o zakresie mandatu, który jest ograniczony do polityki walutowej;
92. zauważa, że zgodnie z zasadami suwerenności i pomocniczości Europejski Mechanizm Stabilności i pakt fiskalny nie powinny być włączane do metody wspólnotowej;

93. podkreśla znaczenie monitorowania wdrażania istniejących przepisów o unii bankowej oraz zacieśnienia dialogu z ekspertami branżowymi w celu oceny wpływu i skuteczności przyjmowanych przepisów; podkreśla potrzebę przeprowadzenia szczegółowej oceny skutków oraz analizy kosztów i korzyści przed rozważeniem ewentualnych dodatkowych przepisów;
94. podkreśla znaczenie konkurencyjnego sektora usług finansowych, który dostarcza konsumentom korzystne produkty i przejrzyste informacje; podkreśla, że zwiększy to zaufanie konsumentów do produktów usług finansowych;

Rozsądna i wyważona umowa o wolnym handlu ze Stanami Zjednoczonymi

95. nalega, aby Komisja przeznaczyła wystarczające środki na promowanie ambitnego programu handlowego z partnerami handlowymi na szczeblu globalnym, co obejmuje prace nad ukończeniem negocjacji dotyczących pogłębionego, kompleksowego i wyważonego transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego (TTIP), przy czym zwraca uwagę, że polityka handlowa nie powinna ograniczać się do tego obszaru, ale obejmować wszystkie wielostronne, kilkustronne i dwustronne umowy handlowo-inwestycyjne, które są obecnie negocjowane przez Komisję;
96. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie się Komisji do dokonania przeglądu unijnej polityki handlowej i inwestycyjnej oraz proponowane położenie nacisku na jej wkład w tworzenie miejsc pracy i generowanie wzrostu w całej UE; domaga się, by ten przegląd był kompleksowy, strategiczny i przyszłościowy oraz by obejmował wszystkie aspekty polityki handlowej i inwestycyjnej, w tym dwustronne, kilkustronne i wielostronne negocjacje i autonomiczne środki, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii utrzymywania kontaktów handlowych nie tylko z licznymi gospodarkami wschodzącymi i kluczowymi strategicznymi partnerami na całym świecie, ale również z krajami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), z którymi UE nie zawarła dotychczas pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu;
97. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji, aby w ramach prac w 2015 r. zaproponować państwom członkowskim projekty dyrektyw mających na celu modernizację istniejących umów z Meksykiem, Chile i Turcją, oraz apeluje o to, by dyrektywy te zawierały ambitne postanowienia dotyczące wzajemnego otwarcia rynków – poprzez eliminację ceł, barier pozacelnych i technicznych – w szeregu sektorów, m.in. w usługach finansowych, usługach świadczonych w ramach wolnych zawodów, ubezpieczeniach, przetargach, chemikaliach, przetworzonej żywności, handlu energią, własności intelektualnej i w przemyśle motoryzacyjnym;
98. wyraża ubolewanie, że Komisja nie zobowiązała się do wycofania swojego wniosku w sprawie rozporządzenia ustanawiającego zasady dostępu towarów i usług z państw trzecich do rynku wewnętrznego Unii w zakresie zamówień publicznych pomimo wyraźnego sprzeciwu wielu państw członkowskich wobec środka postrzeganego przez wielu jako środek protekcyjny, który w razie wdrożenia mógłby spowodować poważne utrudnienia w handlu z niektórymi partnerami handlowymi, w tym ewentualne odwetowe zamknięcia rynku nie tylko w zakresie zamówień publicznych, ale również w innych kluczowych sektorach; uważa, że kwestiami określonymi przez Komisję należy się zająć raczej podczas dwustronnych negocjacji dotyczących pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu lub poprzez zachęcanie innych krajów do

przystąpienia do Porozumienia w sprawie zamówień publicznych (GPA);

99. zauważa z zaniepokojeniem brak postępów w kierunku umowy o wolnym handlu UE-Indie i zwraca się do Komisji o podjęcie dalszych wysiłków, aby przezwyciężyć obecne przeszkody w negocjacjach;
100. wzywa Komisję do przedstawienia w możliwie najkrótszym terminie wniosku dotyczącego podpisania przez państwa członkowskie kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej;
101. podkreśla, że porozumienie w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) pozostaje podstawowym celem polityki handlowej UE, i wzywa Komisję do działania na rzecz wypracowania porozumienia na 10. posiedzeniu ministerialnym WTO w Nairobi w grudniu 2015 r.; wzywa Komisję do jak najszybszego zakończenia trwających wielostronnych negocjacji w sprawie umowy o handlu usługami (TiSA), umowy o technologii informacyjnej i umowy w sprawie towarów ekologicznych, które w razie pomyślnego zakończenia będą niezbędnymi elementami nadającymi dodatkowy impuls bieżącym staraniom w ramach WTO o liberalizację handlu;
102. wyraża zaniepokojenie w związku z wnioskiem Komisji o opinię Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie umowy UE z Singapurem oraz z opóźnieniem, jakie spowoduje to we wprowadzaniu w życie umowy, jednocześnie sprzeciwia się wszelkim próbom ograniczania władzy parlamentów państw członkowskich w procedurach podejmowania decyzji w Unii Europejskiej;
103. przypomina, że wszelkie porozumienia TTIP muszą być w pełni zgodne z konwencją UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego i że wszystkie strony muszą zastrzec sobie prawo do przyjmowania i utrzymywania wszelkich rozsądnych środków w odniesieniu do ochrony lub propagowania różnorodności kulturowej i językowej, zgodnie z odpowiednimi artykułami Traktatu; uważa wyjątek kulturalny za element podstawowy, jednak obawia się, że rozmycie jego prawdziwego znaczenia i wartości poprzez błędne łączenie go z branżą twórczą jako całością może uniemożliwić sektorowi twórczemu UE dostęp do nowych rynków, jak również korzystanie z jaśniejszych przepisów, np. w odniesieniu do właściwej ochrony własności intelektualnej europejskich producentów w USA;

Obszar sprawiedliwości i praw podstawowych, którego podstawą jest wzajemne zaufanie

104. w pełni popiera zwalczanie przestępczości i korupcji transgranicznej; niemniej jednak ubolewa, że pomimo wyraźnego sprzeciwu Rady i poważnych obaw dotyczących proporcjonalności, podstawy prawnej, pomocniczości i praw podstawowych Komisja Europejska nie wycofała wniosku w sprawie prokuratora europejskiego;
105. w pełni popiera zawarte w strategii bezpieczeństwa wewnętrznego zobowiązanie Komisji do wspierania przeciwdziałania zagrożeniom dla bezpieczeństwa wewnętrznego państw członkowskim w związku z zagranicznymi bojownikami i terroryzmem; w tym względzie apeluje do Komisji, aby w swoim programie prac priorytetowo potraktowała szybkie przyjęcie dyrektywy dotyczącej unijnego systemu PNR; podkreśla, że UE musi stawić czoła nasilającemu się zagrożeniu rodzimym terroryzmem ze strony „zagranicznych bojowników”, tj. osób, które udają się do

państwa innego niż ich państwo zamieszkania lub obywatelstwa w celu dokonania, zaplanowania lub przygotowania aktów terrorystycznych bądź w celu uczestnictwa w szkoleniach terrorystów w charakterze osoby szkolącej lub szkolonej, również w związku z konfliktami zbrojnymi;

106. wzywa Komisję Europejską do podejmowania zdecydowanych działań na rzecz ochrony dzieci online; wzywa Komisję, by podkreśliła potrzebę współpracy międzynarodowej ze strategicznymi partnerami UE i organami egzekwowania prawa na całym świecie w celu zwalczania pornografii dziecięcej; podkreśla potrzebę poprawy współpracy międzynarodowej i ponadnarodowych dochodzeń w tej dziedzinie poprzez zawieranie umów o współpracy oraz ułatwianie międzynarodowej wymiany danych dotyczących sprawców tych przestępstw, w tym także w ramach Europolu; wzywa Komisję do przeprowadzenia dogłębnej analizy bieżących ram polityki dotyczących walki z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych w formie sprawozdania z wdrażania dyrektywy 2011/92/UE;
107. z zadowoleniem przyjmuje propozycje Komisji dotyczące zwalczania cyberprzestępczości, zawarte w strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE; zauważa, że organizacje terrorystyczne w coraz większym stopniu wykorzystują internet i technologie komunikacyjne do planowania ataków, szerzenia propagandy i pozyskiwania funduszy; wzywa Komisję, by zachęcała do firmy prowadzące działalność internetową i media społecznościowe do współpracy z rządami i organami egzekwowania prawa w celu walki z tym problemem, przy jednoczesnym zapewnieniu przestrzegania ogólnych zasad wolności słowa i prywatności;
108. z zadowoleniem przyjmuje propozycje Komisji dotyczące zwalczania radykalizacji w UE i zapobiegania jej; wzywa do opracowania strategii antyterrorystycznej opartej na wielopoziomowym podejściu, kompleksowo uwzględniającej główne czynniki takie jak radykalizacja, rozwijającej spójność społeczną i integrację, tolerancję polityczną i religijną, analizującej zachęty online do popełnienia ataków terrorystycznych i przeciwdziałającej im, zapobiegającej wyjazdom w celu wstąpienia do organizacji terrorystycznych, zapobiegającej rekrutacji i angażowaniu w konflikty zbrojne, zakłócającej finansowe wsparcie dla organizacji terrorystycznych i osób zamierzających wstąpić do nich, zapewniającej stanowcze ściganie prawne w odpowiednich przypadkach oraz dającej organom ścigania odpowiednie narzędzia umożliwiające realizację powierzonych im zadań przy pełnym przestrzeganiu praw podstawowych;
109. wzywa Komisję do wzmocnienia sieci upowszechniania wiedzy o radykalizacji postaw (RAN) oraz do przyjęcia inicjatyw w celu zaradzenia problemowi radykalizacji na szczeblu lokalnym oraz wspierania wspólnotowych programów i działań społecznych na rzecz integracji, tolerancji, edukacji i deradykalizacji, równocześnie z działaniami w zakresie ścigania i sądownictwa, a także do zachęcania państw członkowskich do wymiany najlepszych praktyk w tej dziedzinie;
110. wzywa Komisję do zapobiegania przemieszczaniu się poszczególnych terrorystów poprzez zacieśnienie kontroli na granicach zewnętrznych, bardziej systematyczne i skuteczne kontrolowanie dokumentów podróży, zajęcie się problemem nielegalnego handlu bronią i posługiwania się cudzą tożsamością, a także poprzez określenie obszarów ryzyka; oczekuje nowego wniosku Komisji w sprawie pakietu dotyczącego

inteligentnych granic;

111. wzywa Komisję do podjęcia działań zmierzających do lepszej wymiany informacji między organami ścigania państw członkowskich i agencjami UE; wzywa Komisję, aby wspierała usprawnienie, wzmożenie i przyspieszenie światowej wymiany informacji na temat ścigania przestępstw oraz apeluje o skuteczniejszą współpracę operacyjną między państwami członkowskimi poprzez większe wykorzystanie takich wartościowych istniejących instrumentów, jak wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze, program śledzenia środków finansowych należących do terrorystów i umowy dotyczące rejestru nazwisk pasażerów (PNR), a także o szybsze i skuteczniejsze dzielenie się jednostronnymi danymi i informacjami przy pełnym przestrzeganiu praw podstawowych i zasad ochrony danych;
112. apeluje do Komisji, aby wsparła UE w czynnym promowaniu dialogu ze światowymi partnerami w celu zwalczania terroryzmu, w ścisłej współpracy z podmiotami regionalnymi, takimi jak Unia Afrykańska, Rada Współpracy Państw Zatoki i Liga Państw Arabskich, w szczególności z państwami graniczącymi z Syrią i Irakiem oraz krajami, które głęboko ucierpiały wskutek tego konfliktu, takimi jak Jordania, Liban i Turcja, a także z NATO, Organizacją Narodów Zjednoczonych, a zwłaszcza jej Komitetem Antyterrorystycznym;
113. usilnie wzywa Komisję, aby opracowała i priorytetowo potraktowała konkretne środki mające zwalczać haniebną praktykę nowoczesnego niewolnictwa;
114. zdecydowanie popiera działania podejmowane w celu położenia kresu wszystkim formom dyskryminacji, a także strategię polityczną uznającą znaczenie rodziny jako podstawy społeczeństwa, co obejmuje najwyższy cel, jakim jest dobro dziecka w rozumieniu międzynarodowej konwencji o prawach dziecka z 1989 r.; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do wspierania uczestnictwa kobiet w rynku pracy;
115. podkreśla znaczenie, jakie ma przegląd rozporządzenia Bruksela II;

W kierunku nowej polityki migracyjnej

116. popiera konieczność przyjęcia przez UE zdecydowanego, ale sprawiedliwego podejścia do polityki migracyjnej; w pełni popiera apel Komisji o zwalczanie nadużyć w ramach unijnego systemu migracyjnego;
117. przypomina Komisji, że niektóre państwa członkowskie są głęboko zaniepokojone nadużywaniem świadczeń społecznych przez rezydentów z innych państw członkowskich UE; podkreśla, że o systemach społecznych i świadczeniach socjalnych decydują wyłącznie same państwa członkowskie; przypomina jednak o zasadzie równego traktowania państw członkowskich;
118. zgadza się, że należy powiązać kwestię migracji z polityką zewnętrzną UE; z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, aby priorytetowo traktować współpracę z państwami trzecimi, w tym z państwami Afryki Subsaharyjskiej, Afryki Północnej i Bliskiego Wschodu, dzięki programom powrotów i przesiedleń oraz umowom w sprawie zarządzania migracją zawierającym z krajami pochodzenia i krajami tranzytowymi; popiera też propozycję Komisji dotyczącą dalszego oferowania pomocy

humanitarnej, politycznej i w dziedzinie szkoleń;

119. zwraca się do Komisji, by zajęła się niedociągnięciami odnośnie do jakości warunków przetrzymywania i procedur azylowych w Unii Europejskiej, które to niedociągnięcia mają znaczny wpływ na skuteczne i efektywne radzenie sobie z presją migracyjną; popiera propozycje Komisji dotyczące oferowania państwom członkowskim pierwszej linii, które przyjmują migrantów, zwiększonej pomocy Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (FRONTEX) oraz Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO), aby osiągnąć ten cel;
120. w pełni popiera apel Komisji o przyjęcie zdecydowanych środków skierowanych przeciwko handlarzom ludźmi i przemytnikom ludzi, zarówno w UE jak i w państwach trzecich, oraz o zapewnianie wsparcia państwom trzecim poprzez edukację i szkolenia służące uwidacznianiu zagrożeń związanych z handlem ludźmi;
121. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą rozważenia, jak ulepszyć przyszłą rolę, mandat i zasoby FRONTEX-u i EASO, aby mogły one stawić czoła presji migracyjnej i wyzwaniom, przed jakimi stoi UE, zarówno jeśli chodzi o utrzymanie bezpieczeństwa na granicach zewnętrznych, jak i w zakresie zapobiegania wypadkom śmiertelnym na morzu;
122. wzywa Komisję do przeprowadzenia pełnej analizy skutecznego wykorzystywania zasobów i środków finansowych UE w dziedzinie migracji i azylu, zwłaszcza jeśli chodzi o wykorzystywanie funduszy przeznaczonych na sprawy wewnętrzne, w szczególności w powiązaniu z kwestiami azylu, integracji, kontroli granic oraz powrotów;
123. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą zwiększenia skuteczności systemu powrotów osób, które nie otrzymały azylu; zachęca jednak Komisję, aby po ocenie i przeglądzie istniejących obecnie środków przedstawiła wniosek w sprawie polityki szybkich powrotów, np. aby ująć w tych ramach zwiększoną pomoc ze strony FRONTEX-u;
124. wzywa Komisję do bezzwłocznego przedstawienia dwóch oddzielnych strategii w sprawie migracji, dotyczących wyraźnie odmiennych i jednych w swoim rodzaju wymogów ustawodawczych oraz działań na rzecz migracji legalnej i ekonomicznej oraz na rzecz azylantów i uchodźców;
125. jest zaniepokojony propozycjami Komisji dotyczącymi relokacji i przesiedleń i zwraca się do Komisji o ponowne rozważenie propozycji opartych na obowiązkowych działaniach i obowiązkowym podziale poza procedurami istniejącymi obecnie w ramach europejskiego prawa azylowego;

Silniejsza pozycja na arenie międzynarodowej

126. uznaje suwerenne prawo państw członkowskich do podejmowania jednostronnych decyzji w zakresie spraw zagranicznych, polityki bezpieczeństwa i obrony, a także w stosownych przypadkach zachęca do przygotowywania na posiedzeniach Rady Europejskiej wspólnych reakcji w obliczu wspólnych istniejących i pojawiających się

zagrożeń i wyzwań, pod warunkiem że reakcje te nie będą powielaniem działań innych organizacji; zauważa ponadto, że wspólna reakcja UE wymaga konsensusu między państwami członkowskimi;

127. potwierdza, że chce współpracować, aby uzupełniać działania, a nie rywalizować z organizacjami takimi jak ONZ, NATO i G20, aby zagwarantować, że UE i jej państwa członkowskie skutecznie stawiają czoła istniejącym i pojawiającym się wyzwaniom w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, zwłaszcza w sąsiedztwie wschodnim i południowym UE; ponawia swoje zaangażowanie wobec NATO i sojuszu transatlantyckiego, które jest kamieniem węgielnym polityki bezpieczeństwa i obrony w Europie; odrzuca propozycje przewodniczącego Komisji dotyczące utworzenia armii europejskiej i ponownie oświadcza, że zaangażowanie w ożywienie NATO i zapewnienie polityki obrony pozostaje kwestią suwerenności narodowej;
128. wzywa do zacieśnienia współpracy między państwami członkowskimi a międzynarodowymi partnerami w celu zwalczania zagrożenia, jakie stanowią grupy ekstremistyczne, do zapewnienia długoterminowego pokoju i stabilności na obszarach objętych konfliktami oraz do ochrony bezpieczeństwa w kraju;
129. uważa, że ochrona i propagowanie wolności, wspieranie naszych sojuszników i zapobieganie okrutnościom, w tym także obrona praw prześladowanych mniejszości religijnych i innych grup mniejszościowych, muszą pozostać głównymi celami polityki zagranicznej;
130. nadal popiera prace międzynarodowych partnerów zmierzające do zapewnienia długoterminowej stabilności, pokoju i reform politycznych w krajach partnerstwa południowego i wschodniego oraz popiera aspiracje państw zmierzających do zacieśnienia stosunków z UE, w tym państw kandydujących, pracujących nad tym, aby spełnić kryteria członkostwa w UE, również w zakresie reform gospodarczych, politycznych i społecznych oraz przestrzegania praw człowieka i praworządności;
131. nalega, aby Komisja współpracowała z państwami członkowskimi i państwami trzecimi w celu przyjęcia szeregu wymiernych działań mających na celu wyeliminowanie szkodliwych dla kobiet i dziewcząt praktyk, w tym małżeństw dzieci i wymuszanych małżeństw, okaleczania narządów płciowych kobiet, zabójstw honorowych, przymusowej sterylizacji, gwałtów podczas konfliktów, ukamieniowania i wszystkich innych form okrucieństwa; apeluje do Komisji, aby współpracowała z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) w celu zapewnienia lepszego wsparcia ofiarom takich form okrucieństwa;

Polityka na rzecz rozwoju

132. wzywa Komisję do wzmocnienia działań promujących dobre rządy i praworządność oraz zwiększających transparentność i rozliczalność wszystkich podmiotów uczestniczących w partnerstwach na rzecz rozwoju; wzywa Komisję, aby za nadrzędny priorytet w finansowaniu rozwoju uznała opracowanie kompleksowej strategii i planów działania zapobiegających nielegalnym przepływom kapitału, praniu pieniędzy, unikania obowiązków podatkowych i uchylania się od opodatkowania oraz endemicznej korupcji w krajach rozwijających się;

133. przypomina, że mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa (MMŚP) są we wszystkich gospodarkach rynkowych siłą napędową dobrobytu i wzrostu gospodarczego, ponieważ tworzą 90% miejsc pracy oraz dochodu w krajach rozwijających się i mają zdolność stworzenia zrównoważonej podstawy do mobilizacji krajowych zasobów; wzywa Komisję do opracowania konkretnych środków wsparcia dla MMŚP oraz do skupienia się na współpracy z partnerami rządowymi, aby wdrożyć reformy dotyczące środowiska biznesowego, zmniejszyć nadmierne obciążenie regulacyjne, wprowadzić środki antykorupcyjne i zwalczające uchylanie się od opodatkowania oraz rozwinąć zarządzanie finansami publicznymi i wydajne instytucje publiczne, które będą miały kapitalne znaczenie dla rozwoju sektora inwestycji, innowacji i sektora prywatnego;
134. wzywa Komisję do skupienia się na niestabilnych państwach i do opracowania strategii budowania pokoju i państwowości; podkreśla, że należy zaangażować się w długoterminowe partnerstwa, których priorytetem jest wprowadzenie praworządności i demokratycznych instytucji w tych państwach;

Unia demokratycznych zmian

Kwestie budżetowe

135. przypomina przegląd budżetu na 2010 r., przeprowadzony przez Komisję, w którym uznano „unijną wartość dodaną” za jedną z podstawowych zasad UE; podkreśla, że zasada europejskiej wartości dodanej stanowi podstawę wszystkich wydatków, które muszą również spełniać zasady skuteczności, wydajności i korzystnego stosunku wyników do ceny, a jednocześnie zasadę pomocniczości określoną w art. 5 TUE i w Protokole nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej;
136. uważa, że budżet UE należy wyraźnie ukierunkować na pomaganie państwom członkowskim w zmaganiach z wyzwaniami strukturalnymi, zwłaszcza z utratą konkurencyjności i rosnącym w konsekwencji bezrobociu; podkreśla potrzebę zmniejszenia wydatków na administrację UE, aby osiągnąć rzeczywistą efektywność w budżecie UE;
137. jest głęboko przekonany, że należy dokonać przeglądu procesu decyzyjnego mającego zastosowanie do rocznej procedury budżetowej, uprościć go i zwiększyć jego transparentność; uważa, że rola Parlamentu nie powinna polegać na określaniu wielkości budżetu, lecz że powinien się on skupić na tym, ile środków UE jest wydawanych na jakie działy i jak te środki są wydawane;

Kwestie instytucjonalne

138. przypomina Komisji, że przewodniczący Jean-Claude Juncker obiecał zaakceptować „sprawiedliwą ugodę” ze Zjednoczonym Królestwem i innymi państwami członkowskimi, które pragną odzyskać pewien zakres suwerenności; zwraca się do Komisji o rozpoczęcie negocjacji i przedstawienie tej kwestii na pierwszej zbliżającej się konferencji międzyrządowej oraz do kontynuowania tej sprawy aż do zakończenia negocjacji; uważa, że nie dojdzie do żadnych demokratycznych zmian, jeżeli nie zostaną uwzględnione analizy i wnioski zawarte w wyroku niemieckiego trybunału konstytucyjnego z dnia 30 czerwca 2009 r.;

139. jest zaniepokojony brakiem przejrzystości w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej; zwraca się zatem do Trybunału, aby zezwolił swoim sędziom na przedstawianie odmiennych opinii, zgodnie z praktyką istniejącą w innych sądach międzynarodowych, a zwłaszcza w Europejskim Trybunale Praw Człowieka w Strasburgu czy też w Sądzie Najwyższym USA;
140. przyjmuje do wiadomości opinię Trybunału Sprawiedliwości dotyczącą umowy w sprawie przystąpienia UE do europejskiej konwencji praw człowieka (EKPC); zastanawia się nad wartością przystąpienia UE do EKPC, biorąc pod uwagę, że posiadanie dwóch konkurujących ze sobą jurysdykcji w zakresie praw przewidzianych w konwencji i praw przewidzianych w Karcie dodatkowo spotęguje złożoność i niepewność sytuacji; nadal uważa, że przystąpienie nie powinno być dla UE priorytetem i że umawiające się strony EKPC powinny raczej zastanowić się nad jej reformą jako priorytetem w obszarze praw człowieka, aby usprawnić proces decyzyjny oraz że prawa podstawowe są w każdym przypadku dobrze chronione przez sądy stosujące nasze konstytucje narodowe, które pozostają na szczycie hierarchii ustawodawczej;
141. wzywa Komisję do zadbania o to, aby inicjatywy obywatelskie nie były arbitralnie lub dogmatycznie odrzucane, lecz aby systematycznie podejmowano działania w ich następstwie z przy zaangażowaniu Parlamentu;
142. podkreśla, że kiedy parlamenty narodowe zastosują procedurę żółtej kartki, dobrze byłoby, aby Komisja wycofywała akty prawne będące przedmiotem sprzeciwu;

Kwestie środowiskowe

143. uważa, że inwestowanie w gospodarkę o obiegu zamkniętym i wspieranie przechodzenia na taką gospodarkę jest w pełni zgodne z programem Komisji w zakresie tworzenia miejsc pracy, wzrostu gospodarczego i konkurencyjności i może ono przynieść korzyści wszystkim zaangażowanym stronom dzięki zmniejszeniu zależności UE od przywozu surowców; ubolewa nad niedawnym wycofaniem wniosku ustawodawczego w sprawie odpadów i wzywa Komisję do podtrzymania zobowiązania do przedstawienia przed końcem 2015 r. nowego ambitnego wniosku uwzględniającego różnice w zdolności państw członkowskich do gospodarowania odpadami, aby dokonać postępów w przechodzeniu na gospodarkę o obiegu zamkniętym dzięki produkcji w pętli zamkniętej, opracowywaniu zrównoważonych z punktu widzenia środowiska produktów, ścisłemu stosowaniu hierarchii postępowania z odpadami oraz utworzeniu rynku surowców wtórnych;
144. przyjmuje do wiadomości śródkresowy przegląd unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej na okres do roku 2020 oraz włączenie kontroli adekwatności dyrektywy ptasiej i dyrektywy siedliskowej do programu REFIT oraz odnotowuje z zaniepokojeniem wnioski zawarte w sprawozdaniu Komisji pt. „Stan przyrody w Unii Europejskiej” oraz w sprawozdaniu podsumowującym Europejskiej Agencji Środowiska pt. „Środowisko Europy – stan i prognozy” (SOER 2015), w których stwierdzono, że stan ochrony dużej liczby gatunków chronionych i typów siedlisk jest niekorzystny oraz że Europa nie jest na drodze do osiągnięcia ogólnego celu, jakim jest wstrzymanie utraty różnorodności biologicznej do 2020 r.; wzywa Komisję do przeprowadzenia kompleksowej i transparentnej oceny oraz do

propagowania lepszego stosowania wszystkich obowiązujących aktów prawnych dotyczących różnorodności biologicznej; wzywa Komisję, aby na podstawie wyników śródk okresowego przeglądu i kontroli adekwatności zmodernizowała i ulepszyła obowiązujące ustawodawstwo, jeśli okaże się to konieczne, i zadbała o to, aby zachować obecne poziomy ochrony różnorodności biologicznej;

145. przyjmuje do wiadomości prace Komisji nad wnioskiem w sprawie naukowych kryteriów dotyczących substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, zgodnie z wymogami zawartymi w rozporządzeniu dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin oraz w rozporządzeniu w sprawie produktów biobójczych, i podkreśla kluczowe znaczenie podejścia opartego na danych naukowych; uważa, że kryteria określania substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego powinny się opierać na wykazaniu działania mającego wpływ na gospodarkę hormonalną oraz na wykazaniu szkodliwych skutków wynikających z hormonalnego sposobu działania; uważa, że wszelkie proponowane środki ustawodawcze powinny być proporcjonalne, oparte na dowodach, powinny zapewniać większą jasność i spójność podejścia stosowanego w procedurach zarządzania ryzykiem, podlegać surowym analizom wpływu i umożliwiać większe zaangażowanie zainteresowanych stron;
146. zdecydowanie popiera zobowiązanie wiceprzewodniczącego Timmermansa do podtrzymania wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie krajowych poziomów emisji oraz do przedłożenia zmienionych wniosków, które będą odzwierciedlać synergię z pakietem energetycznym i klimatycznym do roku 2030 i pozwolą zmniejszyć obciążenia administracyjne, mając na uwadze znaczenie, jakie ma zajęcie się kwestią jakości powietrza z myślą o rozwiązaniu poważnych problemów związanych ze zdrowiem publicznym i o konieczności osiągnięcia uzgodnionych na forum międzynarodowym ograniczeń na rok 2020; wzywa Komisję do dopilnowania, aby wszystkie dodatkowe zmiany były w pełni zgodne z założeniami inteligentnych regulacji i sprzyjały skuteczniejszemu wdrażaniu; domaga się, aby wszelkie przyszłe decyzje o zmianie pierwotnego wniosku nie powodowały zbędnych opóźnień;

Polityka kulturalna

147. wzywa Komisję, aby ponownie oceniła konieczność dostosowania programu „Kreatywna Europa” do zasady pomocniczości oraz aby dogłębnie oceniła ten program, szczegółowo opisując wartość, jaką wnosi on dla obywateli UE;
148. popiera promowanie porównywalności standardów i jakości kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia na poziomie wyższym dzięki procesowi bolońskiemu; podkreśla potrzebę głębszego rozważenia współpracy i wymiany najlepszych praktyk w dziedzinie edukacji oraz rozwijania powiązań między przedsiębiorstwami a placówkami kształcenia wyższego, aby zapewnić, że po 2016 r. dzięki kształceniu i szkoleniu zawodowemu w całej UE będzie można rozwijać umiejętności wymagane dla tworzenia wzrostu i miejsc pracy;

Wspólna polityka rybołówstwa

149. wzywa Komisję do ścisłego monitorowania postępów we wdrażaniu obowiązku wyładunku połowów, jak stanowi art. 15 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki

rybołówstwa (WPRyb); zauważa, że pierwsze roczne sprawozdanie, uzgodnione w rozporządzeniu zbiorczym, ma być przedstawione Parlamentowi do dnia 31 maja 2016 r.;

150. apeluje do Komisji, by ściśle współpracowała z państwami członkowskimi, zwłaszcza jeśli chodzi o wspieranie tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, ochronę tradycyjnych metod połowowych oraz dokładniejszą krajową i regionalną kontrolę nad stadami ryb i stosowanymi praktykami;
151. uważa, że konieczny jest dogłębny przegląd rozporządzenia dotyczącego środków technicznych; wzywa Komisję do możliwie najszybszego przedstawienia wniosku w sprawie takiego rozporządzenia; apeluje do Komisji, aby przy okazji tego przeglądu rozważyła możliwość zniesienia zakazu połowów elektrycznych;
152. podkreśla swoje obawy co do tego, że Komisja będzie nadal występowała z inicjatywami ustawodawczymi niezgodnymi z podejściem regionalnym uzgodnionym w art. 3 rozporządzenia w sprawie WPRyb;
153. ubolewa nad 8% wzrostem udziału Wysp Owczych w całkowitych połowach makreli; podkreśla, że wiele statków Wysp Owczych zostało zatrzymanych za naruszanie 12-milowej strefy granicznej niektórych państw członkowskich;

Wspólna polityka rolna

154. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do uproszczenia wspólnej polityki rolnej (WPR), lecz powtarza, że uproszczenie powinno zakładać coś więcej niż tylko uporządkowanie ustawodawstwa i że należy się skupić na zmniejszeniu obciążenia regulacyjnego, z jakim borykają się rolnicy w całej UE; podkreśla, że w wyniku ostatniej reformy WPR polityka ta znacznie bardziej się skomplikowała;
155. odnotowuje zobowiązanie Komisji do dokonania przeglądu środków na rzecz „zazieleniania” w ramach płatności bezpośrednich po pierwszym roku stosowania, lecz domaga się, aby Komisja uczyniła z tego przeglądu pełny śródkresowy przegląd obejmujący wszystkie aspekty WPR; uważa, że ten pełny śródkresowy przegląd należy przeprowadzić po to, aby WPR stała się sprawiedliwsza i aby nakładała na rolników i organy administracji krajowej mniej obciążeń oraz aby pomóc rolnikom europejskim zwiększyć swoją konkurencyjność na światowym rynku;
156. wzywa Komisję do zadbania o stosowanie zasad proporcjonalności i elastyczności w odniesieniu do zarządzania WPR, w tym do kontroli wzajemnej zgodności, oraz wzywa Komisję, aby dała rolnikom czas na dostosowanie się i rozwiązanie poważnych trudności napotykanych przez wiele administracji krajowych przy próbach wdrożenia tych reform;
157. podkreśla możliwości pobudzania wzrostu wywozu produkcji unijnego przemysłu rolno-spożywczego poprzez rozwijanie nowych rynków, zapewnianie eksporterom uczciwego dostępu do tych rynków oraz zwiększanie udziału UE w światowym rynku; podkreśla, że UE ma bardzo wysokie standardy w zakresie bezpieczeństwa żywności i zdrowia, co ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia zaufania konsumentów UE, że nie należy naruszać tych standardów ani z nich rezygnować oraz że w umowach

handlowych, które UE stara się zawrzeć z państwami trzecimi należy zapewnić równe warunki dla niektórych wrażliwych produktów; wzywa Komisję do zapewnienia równych warunków w umowach handlowych, które UE stara się zawrzeć z państwami trzecimi, poprzez sporządzenie – i traktowanie jej jako wrażliwej – listy produktów, które mogą podlegać wyjątkowej presji, np. jeżeli warunki regulacyjne i koszty produkcji w UE znacznie różnią się od warunków i kosztów potencjalnych partnerów handlowych;

158. apeluje do Komisji, aby pomogła rolnikom antycypować kryzysy na rynku poprzez informowanie o zmianach w warunkach rynkowych, wykorzystujące do tego w miarę możliwości dokładne dane podawane w czasie rzeczywistym;
159. podkreśla potrzebę rozwiązania kwestii braku równowagi w łańcuchu dostaw żywności, szczególnie aby zapewnić uczciwość i transparentność w stosunkach między pierwotnymi producentami, przetwórcami, dostawcami i dystrybutorami oraz wzywa Komisję do zbadania braku równowagi w łańcuchu dostaw oraz zrównoważonej roli, jaką odgrywają w tym łańcuchu pierwotni producenci;
160. podkreśla, że rolnictwo europejskie musi być innowacyjne i że należy ulepszyć praktyczne stosowanie wyników badań laboratoryjnych w gospodarstwach i ogółem w całym łańcuchu dostaw żywności; w związku z tym wzywa Komisję do dotrzymania obietnicy i przyznania środków w wysokości 3,8 mld EUR na wyzwanie społeczne nr 2 programu Horyzont 2020: bezpieczeństwo żywnościowe, zrównoważone rolnictwo i leśnictwo, badania mórz i wód śródlądowych oraz biogospodarka;
161. podkreśla, że Komisja powinna prowadzić dalsze działania, aby uporać się z obecnymi skutkami rosyjskiego embarga na europejskie produkty rolne; wzywa Komisję do prac nad kompleksową strategią umożliwiającą podjęcie wcześniejszych, skuteczniejszych i wydajniejszych działań na wypadek przyszłych kryzysów;
162. wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny rynków buraka cukrowego i trzciny cukrowej, w tym oceny wpływu na konsumentów, w związku ze zniesieniem w 2017 r. kwot cukru; wzywa Komisję do rozważenia możliwości wprowadzenia środków dotyczących pozycji europejskiego sektora buraka cukrowego i trzciny cukrowej po zniesieniu kwot; przyznaje, że podstawowe badania stosowane w sektorze cukru, poparte transferem wiedzy, są kluczowym czynnikiem prowadzącym do utworzenia wolnorynkowego sektora cukru w całej Europie;

o
o o

163. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji.